

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky

Karel Zahradník
Geometrie kruhu. [II.]

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 5 (1876), No. 2, 67--77

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/121226>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1876

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

Geometrie kruhu.

Pro žáky středních škol sestavil

Dr. Karel Zahradník.

(Pokračování.)

X. Pol a polára.

16. V článku 9. jsou (1) a (2) rovnice tečen bodu (x_1, y_1) na kruhu, udávající nám vztah mezi souřadnicemi proměnného bodu na tečně a jejím bodem styku. Předpokládejme nyní, že (xy) nejsou souřadnice proměnlivého, nýbrž pevného bodu na tečně a co také označme je $x'y'$; a podobně píšme x, y místo x_1, y_1 za souřadnice nyní neznámého bodu styku; tu značiti budou rovnice (1) a (2) čl. 9. relaci mezi souřadnicemi bodů styku tečen vedených z pevného bodu $x'y'$ ku kruhu, t. j. rovnici přímky spojující oba body styku. Tuto přímku nazýváme *polárou* bodu $x'y'$ a bod tento sám *polem*.

17. Volme nyní jinou cestu, kteráž nás povede k nejhlavnější vlastnosti poláry. Rovnice kruhu budiž tvaru

$$x^2 + y^2 = r^2 \quad (1)$$

a $A(x_1, y_1)$, $B(x_2, y_2)$ dva body (obr. 7.) v rovině kruhu.

I položíme si otázku: V jakém poměru seče kruh danou délkou AB ? Za tou příčinou stanovme si na délce AB nějaký bod C . Poměr, ve kterém bod C dělí délku danou AB , budiž λ , tedy

$$\lambda = \frac{AC}{BC}, \quad (2)$$

následkem toho budou souřadnice ¹⁾ bodu C

$$\begin{aligned} x &= \frac{x_1 - \lambda x_2}{1 - \lambda} \\ y &= \frac{y_1 - \lambda y_2}{1 - \lambda}. \end{aligned} \quad (3)$$

Leží-li bod C na kruhu, musí souřadnice jeho rovnici kruhu vyhověti, což nám dá

$$(x_1 - \lambda x_2)^2 + (y_1 - \lambda y_2)^2 - r^2 (1 - \lambda)^2 = 0,$$

¹⁾ Zahradník: „O symbolech analytické geometrie“. Časop. III, d. pg. 95.

aneb spořádáme-li rovnici tuto dle mocnosti λ

$$\lambda^2(x_2^2 + y_2^2 - r^2) - 2\lambda(x_1x_2 + y_1y_2 - r^2) + (x_1^2 + y_1^2 - r^2) = 0. \quad (4)$$

Rovnice tato určuje nám hodnoty poměrů λ , v jakých kruh O seče (obr. 5.) délku AB .

18. Je-li přímka AB tečnou kruhu, tu rovnají se oba poměry, neb body C, D' splynou. Musí tudíž rovnice (4) míti v tomto případě dva stejné kořeny, t. j. musí býti

$$(x_1x_2 + y_1y_2 - r^2)^2 - (x_1^2 + y_1^2 - r^2)(x_2^2 + y_2^2 - r^2) = 0.$$

Uvážíme-li v této rovnici x_2, y_2 za proměnné a x_1, y_1 za pevné, podá nám

$$(x^2 + y^2 - r^2)(x_1^2 + y_1^2 - r^2) - (xx_1 + yy_1 - r^2)^2 = 0 \quad (5)$$

vztah mezi souřadnicemi libovolného bodu (xy) tečen vedených z bodu A ku kruhu. Značí tudíž rovnice (5) rovnici tečen, vedených z bodu (x_1, y_1) ku kruhu.

Kdyby však rovnice (4) měla oba kořeny λ_1, λ_2 stejné sice co do velikosti, avšak znaménka opačného, tedy

$$\lambda_1 + \lambda_2 = 0, \quad (6)$$

bude dle rovnice (2)

$$\frac{AC}{BC} + \frac{AD}{BD} = 0, \quad (7)$$

aneb dělením

$$\frac{\lambda_1}{\lambda_2} = -1, \quad (8)$$

tedy

$$\frac{AC}{BC} : \frac{AD}{BD} = -1, \quad (8)$$

což jak známo zkrátka

$$(ABCD) = -1$$

píšeme.

I vysvítá, že tu body A, B, C, D tvoří harmonickou čtveřinu aneb že body C, D rozdělují délku AB harmonicky. ²⁾

Avšak rovnice (4) má takové dva kořeny, když

$$x_1x_2 + y_1y_2 - r^2 = 0$$

a uvážíme-li (x_2, y_2) za proměnné, obdržíme

$$x_1x + y_1y - r^2 = 0. \quad (9)$$

²⁾ Weyr: Základové vyšší geometrie (I. díl pg. 21. Živa) a „O symbolch anal. geometric“. Časop. math. díl III. pag. 153.

Rovnice (9) jest tudíž místem bodu B harmonicky sdružených k bodu A vzhledem k oněm dvěma bodům, v nichž přímka AB kruh protíná.

Připomeneme-li si článek 16., shledáme, že zmíněné místo bodu B , vyjádřené rovnicí (9), jest přímkou spojující body styku tečen vedených z bodu (x_1, y_1) ku kruhu, tedy *polárou* bodu (x_1, y_1) .

19. Rovnicím (7) neb (9) článku předcházejícího můžeme udělití též tvar

$$\frac{1}{AB} = \frac{1}{AC} + \frac{1}{AD}, \quad (1)$$

neb vyjdeme-li od rovnice (7) totiž

$$\frac{AC}{BC} + \frac{AD}{BD} = 0, \quad (2)$$

tu můžeme členy BC a BD vyloučiti pomocí rovnic

$$\begin{aligned} BC &= BA + AC \\ BD &= BA + AD. \end{aligned}$$

Dosadíme-li hodnoty tyto do rovnice (2), bude

$$AC(BA + AD) + AD(BA + AC) = 0,$$

z čehož

$$BA = -\frac{2AC \cdot AD}{AC + AD}$$

a uvážíme-li, že $BA = -AB$, obdržíme

$$\frac{2}{AB} = \frac{1}{AC} + \frac{1}{AD} \quad (3)$$

jak již svrchu uvedeno.³⁾

Vratme se nyní opět k rovnici (4) článku 12., totiž

$$s^2 + 2s[(x_1 - a) \cos \alpha + (y_1 - b) \sin \alpha] + t^2 = 0, \quad (4)$$

i porovnejme obrazec (6) s obrazcem (9) co označení.

Z rovnice (4) plyne

$$\frac{1}{s^2} + 2 \frac{(x_1 - a) \cos \alpha + (y_1 - b) \sin \alpha}{t^2} \cdot \frac{1}{s} + 1 = 0, \quad (5)$$

tudíž dle známé souvislosti kořenů rovnice s jejími koeficienty

$$\frac{1}{s_1} + \frac{1}{s_2} = -2 \frac{(x_1 - a) \cos \alpha + (y_1 - b) \sin \alpha}{t^2}. \quad (4)$$

³⁾ Ostatně jest tato proměna podána ve: Weyr: Základové vyšší geometrie. Živa pg. 11 a od téhož: Zpráva I. pg. 5.

Jest pak $s_1 = AC$, $s_2 = AD$ a volíme-li na této sečně bod B , jenž by s bodem A harmonicky sdružen byl bodům C , D , bude, položíme-li $AB = s$ dle (3)

$$\frac{2}{s} = \frac{1}{s_1} + \frac{1}{s_2},$$

a vzhledem k rovnici (4)

$$(x_1 - a) s \cos \alpha + (y_1 - b) s \sin \alpha + t^2 = 0. \quad (5)$$

Zavedeme-li za $s \cos \alpha$ a $s \sin \alpha$ hodnoty (2) z čl. 12., obdržíme

$$(x_1 - a)(x - x_1) + (y_1 - b)(y - y_1) + t^2 = 0. \quad (6)$$

Rovnice (6) jest na směru sečny nezávislá, podává nám tudíž místo všech bodů, jejichž vzdálenost od bodu A kruhem harmonicky jest dělena, a z rovnice vysvítá, že místo toto jest přímka, jak jsme již dvakráte svrchu shledali. Provedeme-li násobení v rovnici (6), a zavedeme-li za t^2 známou hodnotu, obdržíme

$$x x_1 + y y_1 - a(x + x_1) - b(y + y_1) + c^2 = 0 \quad (7)$$

co hledaný tvar rovnice poláry.

Za $a = 0$, $b = 0$, přejde patrně (7) v rovnici (9) čl. 18. Leží-li bod $A(x_1, y_1)$ na kruhu, přejde polára bodu A , v tečnu bodu A , což jak z rovnice poláry, tak i z jejího odvození vysvítá.

XI. Sestrojení poláry.

20. Sestrojení poláry vysvítá z výměru jejího buď co přímky spojující body styku tečen z bodu A ke kruhu vedených, aneb co místa bodů harmonicky sdružených k bodu A vzhledem ke kruhu.

Prvé sestrojení plyne z následující úvahy. Předpokládejme střed kruhu O za počátek souřadnic, tu bude rovnice přímky \overline{OA}

$$y x_1 - x y_1 = 0. \quad (1)$$

a porovnáme-li rovnici tuto s rovnicí poláry bodu A , totiž

$$x x_1 + y y_1 = r^2,$$

shledáme, že OA kolmo stojí na poláře.

Jest pak (obr. 9.)

$$OA' = \frac{r^2}{\sqrt{x_1^2 + y_1^2}}$$

tedy

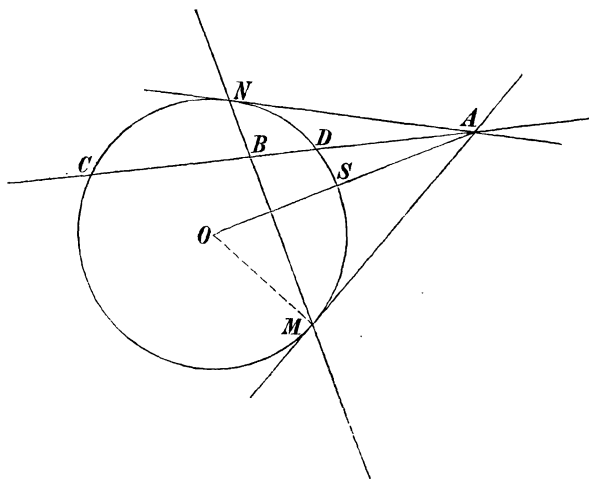
$$OA = \sqrt{x_1^2 + y_1^2},$$

$$OA \cdot OA' = r^2. \quad (2)$$

Z této rovnice plyne:

Leží-li bod A mimo kruh, tu seče jeho polára kruh (obr. 7.)
neb je-li $OA' > r$, musí $OA < r$ býti. Leží-li však A uvnitř
kruhu, tu polára kruh neprotíná; neb je-li $OA' < r$, musí $OA > r$
dle rovnice (2) býti.

Obr. 9.

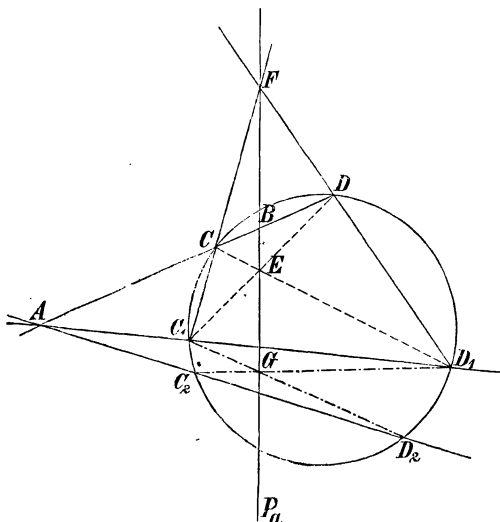

Ostatně plyne rovnice (2) již z pravoúhlého trojúhelníka OMA , a sestavení tudíž bude toto: Spojíme střed kruhu O s bodem A , rozpůlíme délku OA v bodě S a opíšeme poloměrem $\frac{1}{2}OA$ z bodu S kruh, jenž protne daný kruh ve dvou bodech M, N , spojující přímka MN jest hledaná polára bodu A . Druhé sestavení lze provést na základě druhého výměru poláry pomocí pouhého pravítka. Vedeme aspoň dvě sečny DD_1 a CC_1 , obdržíme takto úplný čtyřúhelník.⁴⁾ Vedme $\overline{C_1D}$ a $\overline{CD_1}$, průsek jejich bude E a průsek přímek $\overline{CC_1}$ a $\overline{DD_1}$ budiž F , tu je FE polárou bodu A (obr. 10.)

⁴⁾ Viz „Harmonické vlastnosti čtyřúhelníka“ ve článku: „O symbolech analytické geometrie“. Časopis II. díl, pg. 276.

Kdybychom tětivu C_1D_1 vedli nekonečně blízko tětivě CD , tu by byly body C, C_1 a D, D_1 sousedními na kruhu a splynuly by, a přímky $\overline{CC_1}, \overline{DD_1}$ byly by tečnami kruhu v bodech C a D . Tečny tyto protínají se dle uvedeného na poláře bodu A a jelikož jsme tětivu CD libovolně vedli, soudíme, že tečny sestrojené v bodech průsečných přímky, bodem A procházející, s kruhem, protínají se na poláře bodu A .

Obr. 10.

Druhé sestrogení je sice velmi jednoduché, mnohému však bude se zdáti následující sestrogení ještě snadnějším, ač v podstatě se svrchu uvedeným se shoduje.

Vedeme bodem A libovolnou sečnu, ta protíná kruh v bodech C, D ; sestrojme čtvrtý harmonický bod B k bodu A CD a tu bude

$$(CD AB) = -1,$$

neb bod ten musí dle výměru na poláře ležeti. Potom spusťme z bodu B kolmici na AO a kolmice tato bude hledanou polárou. Že si můžeme při sestrogení rozličným způsobem počínati, vysvítá již z několika uvedených způsobů.

Je-li bod A úběžným, prochází jeho polára středem kruhu, a naopak polára středu jest přímkou úběžnou, což již z výměru a sestrogení vysvítá.

XII. Další vlastnosti poláry.

21. Budiž dán kruh rovnici středovou a bod A souřadnicemi x_1, y_1 , tu zní, jak známo, rovnice poláry bodu A :

$$x x_1 + y y_1 = r^2. \quad (1)$$

Volme na poláře bod $B(x_2, y_2)$, tu musí souřadnice tohoto bodu rovnici poláry vyhověti. Máme tedy

$$x_2 x_1 + y_2 y_1 = r^2. \quad (2)$$

Polára bodu B jest

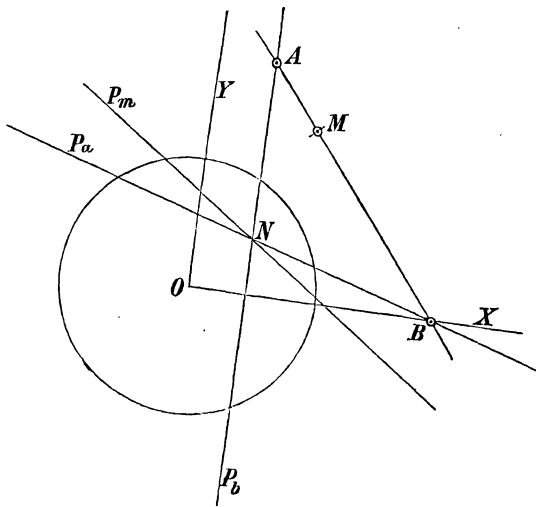
$$x x_2 + y y_2 = r^2, \quad (3)$$

tu porovnáme-li rovnici poláry bodu B s rovnicí (2), shledáme, že prochází tato bodem (x_1, y_1) t. j. bodem A , což nám podává větu:

„Prochází-li polára bodu A bodem B , prochází polára bodu B bodem A .“

Body A, B takové vlastnosti nazýváme harmonickými póly.

Obr. 11.

22. Pro stručnost dovolíme si následující označení. Poláru bodu ku př. A označíme P_a a rovnice poláry bodu A bude $P_a = 0$. Kdyby dán byl bod M na přímce AB (obr. 11.) souřadnicemi svými, totiž

$$x = \frac{x_1 - \lambda x_2}{1 - \lambda}$$

$$y = \frac{y_1 - \lambda y_2}{1 - \lambda},$$

tu patrně každé hodnotě za λ určitý bod M na přímce AB přísluší a tak označíme poláru bodu M , jenž jest dán parametrem λ , zkratka P_λ , a rovnici polary $P_\lambda = 0$.

Volme si nyní na přímce AB více bodů, ku př. bod M , jehož souřadnice pak jsou:

$$x' = \frac{x_1 - \lambda x_2}{1 - \lambda}$$

$$y' = \frac{y_1 - \lambda y_2}{1 - \lambda}$$
(4)

a rovnice P_λ bude

$$x \frac{x_1 - \lambda x_2}{1 - \lambda} + y \frac{y_1 - \lambda y_2}{1 - \lambda} = r^2, \quad (5)$$

aneb po krátké redukcii

$$x x_1 + y y_1 - r^2 - \lambda (x x_2 + y y_2 - r^2) = 0. \quad (6)$$

Rovnici tuto však můžeme dle udaného označení psáti

$$P_a - \lambda P_b = 0. \quad (7)$$

Porovnáme-li nyní rovnici (4) a rovnici (7), shledáme, že

Každému bodu M na přímce \overline{AB} odpovídá určitá polára procházející průsekem polár P_a, P_b a pohybuje-li se bod M na přímce \overline{AB} , otáčí se polára jeho kolem bodu $(P_a P_b)$, průseku to polár P_a, P_b , jenž jest pólem přímky \overline{AB} .

Můžeme tuto větu též obrátiti a tu obdržíme:

Otáčí-li se přímka kolem pevného bodu, popisuje pól její -přímku, poláru to onoho pevného bodu.

Na základě těchto vět můžeme snadno sestrojiti pól dané přímky: volíme na ní dva body, a průsek polár těchto bodů bude polára přímky.

Z rovnice (4) a (7) mimo to vysvítá, že dvojpoměr čtyř bodů na přímce AB rovná se dvojpoměru jejich tečen a že řada bodová (4), jejíž spojnicí jest AB , nachází se ve stavu involutorním se svazkem polár (7).

23. Dány buďtež dva body $A(x_1, y_1)$ a $B(x_2, y_2)$. Spustme z bodu $B \perp$ na P_a , a z bodu $A \perp$ na P_b . Označíme-li paty kolmic B_1, A_1 , bude

$$BB_1 = \frac{x_1 x_2 + y_1 y_2 - r^2}{\sqrt{x_1^2 + y_1^2}} \quad AO = \sqrt{x_1^2 + y_1^2}$$

$$AA_1 = \frac{x_2 x_1 + y_2 y_1 - r^2}{\sqrt{x_2^2 + y_2^2}} \quad BO = \sqrt{x_2^2 + y_2^2}$$

tedy

$$BB_1 \cdot AO = AA_1 \cdot BO$$

aneb

$$\frac{AO}{BO} = \frac{AA_1}{BB_1},$$

to jest: *Poměr vzdálenosti dvou bodů od středu kruhu rovná se poměru vzdálenosti těchto bodů od jich nestejných polár.*

XIII. Sdružený trojúhelník.

24. Dán-li trojúhelník ABC , odpovídá jemu vzhledem ke kruhu nový trojúhelník $A'B'C'$, jenž má tu vlastnost, že vrchol A' polem jest strany BC atd. Trojúhelník $A'B'C'$ jmenujeme sdruženým trojúhelníkem ABC . Takové dva trojúhelníky mají tu vlastnost (obr. 12.), že spojivé přímky $\overline{AA'}$, $\overline{BB'}$, $\overline{CC'}$ probíhají týmž bodem.

Rovnice poláry bodu $B(x_2, y_2)$ budiž $P_2 = 0$, bodu $C(x_3, y_3)$ $P_3 = 0$, tu bude rovnice polu A'

$$P_2 - \lambda P_3 = 0. \quad (1)$$

Souřadnice polu A' plynou sice řešením rovnic $P_2 = 0$, $P_3 = 0$, avšak pohodlnější jest nám tvar (1).

Rovnice (1) vyjadřuje mimo to přímku probíhající průsekem přímk P_2 a P_3 , tedy bodem A' . Stanovme si λ tak, aby přímka tato procházela též bodem A . Souřadnice bodu A musí tudíž rovnici (1) vyhověti, a tak obdržíme

$$P_{1,2} - \lambda P_{1,3} = 0,$$

z čehož

$$\lambda = \frac{P_{1,2}}{P_{1,3}} = \frac{x_1 x_2 + y_1 y_2 - r^2}{x_1 x_3 + y_1 y_3 - r^2}. \quad (2)$$

Zavedeme-li hodnotu tuto za λ do rovnice (2), obdržíme rovnici přímky

$$AA_1 \dots P_2 P_{1,3} - P_3 P_{1,2} = 0$$

podobně obdržíme

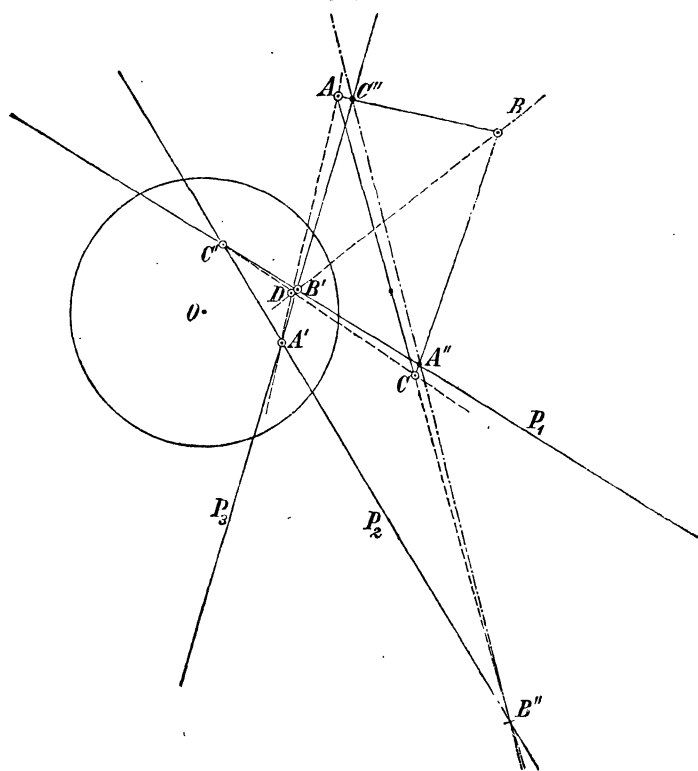
⁵⁾ Viz „O symbolech analytické geometrie“. Časop. II, díl, pg. 175.

$$\overline{BB}_1 \dots P_4 P_{1,2} - P_1 P_{2,3} = 0$$

$$\overline{CC}_1 \dots P_3 P_{2,3} - P_2 P_{1,3} = 0$$

Součet těchto tří rovnic rovná se identicky nulle, tudíž protínají se přímky \overline{AA}_1 , \overline{BB}_1 , \overline{CC}_1 v jediném bodě.

Obr. 12.

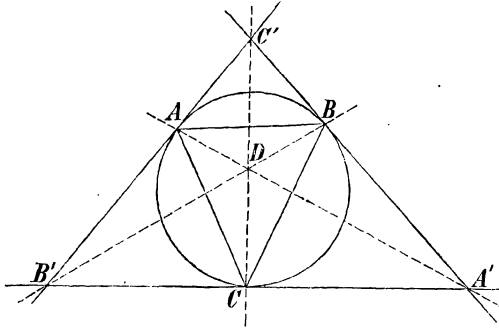
Takové dva trojúhelníky jsou perspektivné, tudíž platí o nich též následující věta:

Příslušné strany dvou, vzhledem ke kruhu sdružených trojúhelníků protínají se v bodech téže přímky.

Je-li trojúhelník ABC v daný kruh vepsaný (obr. 13.), bude $A'B'C'$ trojúhelník téměř kruhu opsaný a sice budou strany tohoto trojúhelníka tečnami vrcholů A , B , C . V případě tomto přejde svrchu uvedená věta v následující:

Přímky, které v trojúhelníku $A' B' C'$ kruhu opsanému vrchole s body styku protilehlých stran spojují, probíhají jedním bodem.⁶⁾

Obr. 13.

Je-li v trojúhelníku ABC každá strana polárou protilehlého svého vrcholu vzhledem k danému kruhu, tu splyne trojúhelník ABC se svým sdruženým trojúhelníkem. Takový trojúhelník nazýváme samodružným.

(Pokračování.)

O vědeckých základech umění kreslitelského od jeho počátku až do poloviny 15. století.

Podává

M. Kuchynka.

(Pokračování.)

Věda perspektivná či krátce perspektiva, dělí se na *dvě* části: *Prvá* část, přihlízející pouze k stanovení oněch bodů obrazu, jejichž spojením vznikne *nákras* obrazu, sluje *perspektiva lineární, měřická čili kvantitativní*; druhá část, mající za před-

⁶⁾ Tyto vlastnosti sdružených trojúhelníků nemění se promítáním, tudíž platí obecně pro každou kůželosečku.